

12ten Manu VP. 3,2,33. unter dem 13ten 36. MĀRK. P. 94,28. BŪĠG. P. 8,13,32.

सुकल (wohl 6. सु + कल) 1) adj. der von seinem Vermögen den richtigen Gebrauch macht, der da spendet und genießt AK. 3,1,8. H. 387. — 2) m. N. pr. eines Mannes: सुकलोपाख्यान Verz. d. Oxf. H. 13, a, 2. 3.

सुकलित MBu. 7,1447 fehlerhaft für सुकलिल.

सुकलिल adj. gut besetzt, vollzählig: युद्ध MBu. 7,1447 nach der Lesart der ed. Bomb., सुकलित ed. Calc.

सुकल्प adj. 1) parox. leicht zu machen, — einzurichten AV. 12,2,5. — 2) einer Sache vollkommen gewachsen, überaus geschickt BŪĠG. P. 10,14,7. 11,20,17. vollkommen gesund (सुकल्प?): देह 28,41.

सुकल्पित adj. gut ausgerüstet: Elephant MBu. 7,1216. Wagen 1813.

सुकवि m. ein guter Dichter ÇAUT. 38. VARĀH. BŪH. 19 (17), 6. KATHĀS. 51,227. Spr. (II) 5934. RĪĠĀ-TAR. 5,204. °हृदयानन्दिनी f. Titel eines Commentars zum Vṛttaratnākara Notices of Skt Mss. 1,84.

सुकविता f. nom. abstr. von सुकवि Spr. (II) 2016.

सुकष्ट adj. sehr schlimm: स्यथु Suçā. 1,308,16.

सुकाण्ड m. Momordica Charantia Lin. (कार्वेल्ल) RĪĠĀN. im ÇKDr. nicht in unseren Hdschr.

सुकाण्डिका (so ÇKDr., सुकाण्डिका die Hdschr.) f. dass. RĪĠĀN. 3,112.

सुकाण्डिन् m. Biene RĪĠĀN. im ÇKDr.

सुकांति m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 77, b, 10.

सुकामव्रत n. eine best. Begehung Verz. d. B. H. 142,17 v. u. काम्यव्रत st. dessen Verz. d. Oxf. H. 58, a, 44.

सुकामा f. eine best. Pflanze, = त्रायमाणा RĪĠĀN. 5,55. सुकाम्या v. l.

सुकाल m. pl. Bez. bestimmter Manen (पितरः) HARIV. 985.

सुकालिन् m. pl. desgl. M. 3,197. fg. MĀRK. P. 96,23. VP. 321, N. 1.

सुकालुका f. = डोडी RĪĠĀN. im ÇKDr. fehlerhaft für सुवालुका.

सुकाशन adj. schön scheinend, — schillernd Nir. 12,8.

सुकाष्ठक f. eine Devadāru-Art (देवकाष्ठ) RĪĠĀN. 12,29.

सुकाष्ठा f. eine best. Pflanze, = कट्टी RĪĠĀN. 3,127. = काष्ठकदली 11,40.

सुकिंशुर्क adj. Beiw. des Wagens der Sūrjā, nach Nir. 12,8 so v. a.

सुकाशन oder so v. a. mit schönen (rothen) Blüthen versehen (सुपुष्पित DURGĀ) RV. 10,85,20.

1. सुकीर्ति f. würdiges Lob, — Preis RV. 1,60,3. सुकीर्ति भित्ति वरुणस्य भूरे: 2,28,1. 5,10,4. 8,26,19. तवेडु ताः सुकीर्तयो ऽसंवृत प्रशस्तयः 45,33.

2. सुकीर्ति 1) adj. a) wohl —, leicht zu preisen: असंख्यया नो वरुणः सुकीर्तिः RV. 1,186,3. — b) ruhmreich: Çiva Çiv. — 2) m. N. pr. eines Kākshivata, Liedverfassers von RV. 10,131. Daher auch Bez. dieses Liedes AIR. Ba. 5,15. 6,29. ÇĀKH. Ba. 30,5.

सुकुचा adj. f. einen schönen Busen habend MBu. 3,2465.

सुकुट्ट m. pl. N. pr. eines Volkes MBu. 2,590 nach der Lesart der ed. Bomb., मुकुट्ट ed. Calc.

सुकुथ m. pl. desgl. MBu. 6,347 (VP. 185). कुशल्य ed. Bomb.

सुकुण्ठी f. s. u. मुकुण्ठी.

सुकुण्डल m. N. pr. eines der Söhne des Dhṛtarāṣṭra MBu. 1,2783.

सुकुन्दक m. = सुकुन्दक Zwiebel ÇANDAR. im ÇKDr.

सुकुन्दन m. eine best. Pflanze, = बर्बर RĪĠĀN. im ÇKDr. सुकुन्दन ebend. unter वर्वर, सुस्कन्दन unsere Hdschr.

सुकुमल PAKĀT. 159,25 fehlerhaft für सुकोमल, wie die ed. Bomb. liest.

सुकुमार 1) adj. (f. ई) zart AK. 3,2,27. H. 1387. an. 4,284. MED. r. 302. HĪA. 124. Personen, insbes. Frauen MBu. 1,5888. 5907 (compar.). 5949. 3,2339. 4,61. 75. 5,6029. R. 2,38,4. 58,7. 61,4. 77,14. 87,3. 103,37. R. GORR. 2,34,14. KATHĀS. 85,37 (compar.). BŪĠG. P. 4,23,19. Çiva Çiv. Körper und Körpertheile VJUTP. 11. MBu. 1,5975. 3,2147. 2394. 2505. R. 1,9,39. 47. 4,52,24. MĀKH. 153,24. BŪĠG. P. 1,19,26. 5,5,31 (अति). Blatt Spr. (II) 6872. वचस् R. 2,64,30. अतिष्ठुरातरप्रापं सुकुमारमिच्छ्यते KĪVJĀD. 1,69. सुकुमारातरप्राप PRATĀPAR. 68, a, 6. गायति सुकुमाराणि मनोज्ञानि R. 1,9,48 (47 GORR.). बुद्धि SĪH. D. 2,5,6. प-रमसुकुमारो ऽयं शोणितावसेचनोपायो ऽभिक्षितो जलौकसः Suçā. 1,39,15. fg. प्रकृतेः सुकुमार्तरं न किंचिदस्ति zarter, fein fühlender SĀMRAJAK. 61. st. °ज्ञाति HARIV. 8460 liest die neuere Ausg. ऽयं कुमारः. — 2) m. a) Bez. verschiedener Pflanzen: = पुण्ड्रेनु H. an. MED. = अशोक RĪĠĀN. 10,60. = तव 16,66. = श्यामाक 85. = प्रियङ्गु 89. = वनचम्पक RĪĠĀN. im ÇKDr. — b) N. pr. a) eines Schlangendämons MBu. 1,2150. — β) eines Daitja ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — γ) eines Fürsten MBu. 1,6990. 2,1069. Sohnes des Ānarta (Suvibhu, Vibhu) und Vaters des Dhṛṣṭaketu HARIV. 1595. 1751. fg. VP. 409 nebst N. 15. Sohnes des Dhṛṣṭaketu BŪĠG. P. 3,17,9. — δ) wohl eines Varsha MBu. 6,426 wie MĀRK. P. 53,21. fg.; hier zugleich N. pr. eines Sohnes des Bhavja, der diesem Varsha vorsteht. — 3) f. या Bez. verschiedener Pflanzen: = नवमालिका RĪĠĀN. 10,94. = त्रिसंधि 128. = कदली 11,36. स्पृक्ता 12,135. = ज्ञाती und मालती RĪĠĀN. im ÇKDr. — 4) f. ई a) = मालती RĪĠĀN. 10,75 (v. l. या). = नवमालिका RĪĠĀN. im ÇKDr. — b) N. pr. eines Flusses MBu. 6,432. — Vgl. सौकुमारक, सौकुमार्य.

सुकुमारक (von सुकुमार) 1) adj. zart, m. ein zarter Jüngling HARIV. 2067. PAKĀR. 1,2,9. — 2) m. eine Art Zuckerrohr (पुण्ड्रक) RĪĠĀN. 14,76. 80. — 3) n. ein best. Theil des Ohres: कर्णभ्रातः सुकुमारकं च नयनप्रबन्धसमम् VARĀH. BŪH. S. 58,7.

सुकुमारता (wie eben) f. Zartheit: der Rede KĪVJĀD. 1,68. PRATĀPAR. 67, a, 7. Verz. d. Oxf. H. 214, a, 16.

सुकुमारत्व (wie eben) n. Zartheit: वपुषः KATHĀS. 73,146.

सुकुमारवन n. N. pr. eines Waldes BŪĠG. P. 9,1,25.

सुकुमारीक adj. eine hübsche Tochter habend P. 6,2,173. Schol.

सुकुरीर adj. (f. या) einen schönen Kopfschmuck habend VS. 11,56.

1. सुकुल n. ein edles Geschlecht: °ज्ञ Spr. (II) 6117, v. l. °ज्ञन्मन् 7057.

2. सुकुल adj. aus edlem Geschlechte stammend Spr. (II) 2743. 7056. 7058. 7225.

सुकुलता f. nom. abstr. von 2. सुकुल Spr. (II) 6387.

सुकुलीन adj. = 2. सुकुल = कुलीन Spr. (II) 6054.

सुकुसुमा f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBu. 9,2642.

सुकूर्क m. N. eines den Kindern nachstellenden Dämons PĀN. GAH. 1,16. — Vgl. कूर्क.

सुकृत् adj. P. 3,2,89. 1) Gutes thmend, — erweisend; rechtschaf-